

Η ΡΩΣΙΑ στο Αζερμπαϊτζάν και ο αγωγός TAP

Η συμφωνία λήξης του πολέμου στην περιοχή του Ναγκόρνο Καραμπάχ (Αρτσάχ στα Αρμενικά), που υπέγραψαν Ρωσία, Αρμενία και Αζερμπαϊτζάν, και η εγκατάσταση ρωσικής στρατιωτικής ειρηνευτικής δύναμης (αρχικά περίπου 2.000 στρατιωτών) στη γραμμή αντιπαράθεσης, σημαίνει ουσιαστικά και την επαναφορά της Ρωσίας στην περιοχή.

Εκείνο όμως που επιπλέον προσφέρει η ανάπτυξη ρωσικής δύναμης στην ανατολική περιοχή της «αυτόνομης» αυτής περιοχής, είναι ο έλεγχος του αγωγού φυσικού αερίου TAP (Trans Adriatic Pipeline), ο οποίος πρόκειται να αρχίσει την εμπορική λειτουργία του στα τέλη του τρέχοντος έτους 2020. Ο εν λόγω αγωγός ξεκινά από την περιοχή της πρωτεύουσας του Αζερμπαϊτζάν Μπακού, διασχίζει τη χώρα περνώντας λίγο ανατολικά του Ναγκόρνο Καραμπάχ και μέσω Γεωργίας καταλήγει στην Τουρκία και από εκεί μέσω Ελλάδας, Αλβανίας και Αδριατικής θάλασσας στην Ιταλία (και εκείθεν προς την Κεντρική και Δυτική Ευρώπη).

Έτσι, η Ευρωπαϊκή Ένωση, που προμηθεύεται το 1/3 των αναγκών της σε φυσικό αέριο από τη Ρωσία, συνεχίζει να εξαρτάται από αυτήν σε μεγάλο ποσοστό, ιδιαίτερα την εποχή αυτή που έρχεται ο χειμώνας και η Ευρώπη βρίσκεται σε κορωνοϊκή καταστολή.

Παράλληλα, έχουμε τη γνωστή Τουρκία, η οποία συμμετείχε ενεργά στη σύγκρουση υποστηρίζοντας ανοικτά το «τουρκικό» Αζερμπαϊτζάν. Αυτό βέβαια δεν θα το αφήσει ανεκμετάλλευτο, γι' αυτό θα συμμετάσχει και αυτή με κάποιον τρόπο στην ειρηνευτική διαδικασία, όπως δήλωσε και ο Πρόεδρος του Αζερμπαϊτζάν, πιθανώς και με στρατεύματα.

Όλα αυτά που έγιναν εναντίον της πολύπαθης και βασανισμένης Αρμενίας, αφήνουν τεράστια ερωτηματικά για το ποιος και γιατί άρχισε αυτό τον πόλεμο, ποιοι και γιατί ενεπλάκησαν και φυσικά ποιοι τελικά ωφελούνται από τα αποτελέσματα αυτής της σύγκρουσης. Δεν θα

πρέπει επίσης να μας διαφεύγει και το γεγονός ότι η κυβέρνηση της Αρμενίας τελευταία «αλληθώριζε» προς τη Δύση.

Το βέβαιο είναι ότι, η Ρωσία εκμεταλλεόμενη την κυβερνητική αστάθεια των ΗΠΑ και τη μερική αποχώρησή τους από την ευρύτερη περιοχή της Ανατ. Μεσογείου και Μέσης Ανατολής, έδρασε για μια ακόμη φορά κατάλληλα για να εκμεταλλευθεί το κενό επιρροής που έχει δημιουργηθεί.

Και όλα αυτά συμβαίνουν, καθώς η «ηλίθια» Ευρωπαϊκή Ένωση ασχολείται με την υποδοχή και «ενσωμάτωση» του Ισλάμ στις χώρες της και φυσικά με την καταπολέμηση μιας περίεργης «πανδημίας», για να κάνει τα χατίρια της γνωστής πολιτικοοικονομικής ελίτ, που θέλει «σώνει και καλά», στα πλαίσια της Νέας Παγκόσμιας Τάξης, να εγκαθιδρύσει μια παγκόσμια διακυβέρνηση.

Ας ελπίσουμε αυτά που συνέβησαν στη εν λόγω περιοχή να αποτελέσουν ένα καλό μάθημα για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εμπιστεύτηκε ένα τέτοιο σημαντικό έργο (αγωγό TAP) στο Αζερμπαϊτζάν και στην Τουρκία, μη λαμβάνοντας υπόψη τη νοοτροπία των δύο αυτών λαών και των δικτατορικών καθεστώτων τους. Καλό μάθημα ας αποτελέσει και για τους ημέτερους υπευθύνους της εξωτερικής μας πολιτικής, οι οποίοι εξακολουθούν να στηρίζουν την ύπαρξή μας στους «συμμάχους» της ΕΕ και του ΝΑΤΟ και όχι στις δικές μας Ένοπλες Δυνάμεις.

Τέλος, αθάνατη παραμένει η ρήση του Θουκυδίδη: «οι ισχυροί πράττουν ό,τι τους επιτρέπει η δύναμή τους και οι αδύναμοι υποχωρούν όσο τους επιβάλλει η αδυναμία τους».

Νίκος Ταμουρίδης

Αντγος (ε.α) - Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ

